

Een echt feestje en even niet

Correspondent in Martinique

De feestmaand december is alweer voorbij. De tijd vliegt! De bemanning heeft nu weer tijd om te schrijven en gaat nog even terug naar de eerste weken in het rustige Saint Pierre in Martinique.

Na flink uitrusten van de overtocht en nadat alle perikelen van diesel sjouwen achter de rug zijn, kunnen leuke dingen worden gepland. Als eerste uitzoeken wat een leuke locatie is om hun 45-jarige huwelijk te vieren op 29 november.

ze ook ingeklaard hebben. Het restaurant is wat ze in Nederland (heel lang geleden) een bruine kroeg zouden noemen. Beneden is de bar met "hangplekken, tafeltjes met kledjes, de computer en wat andere snuisterijen.

Dat restaurant is al snel gevonden. Het wordt: "Alsace a Kay" waar

De krakende houten trap naar boven leidt naar een "salle à manger". Eén hoek met bankstellen en luie stoelen terwijl de andere 6 tafeltjes voor 2, 4 of meersere personen herbergt. Als kers op de taart is het uitzicht over de ankerplaats met de Zeezwaluw pontificaal in zicht.

Het is de 29ste niet alleen hun trouwdag die gevierd wordt. Op de zelfde dag, 20 jaar geleden werden ze ook de trotse eigenaren van de Zeezwaluw. 2 feestjes tegelijkertijd.

Als het menu bekeken wordt is de keus al snel gevallen op een huisspecialiteit terwijl de wijn eentje uit de Elzas wordt. Bij de bestelling blijkt dat juist dat gerecht onmogelijk is, het vlees blijkt op.

Op aanraden van de eigenaresse bestellen ze de andere specialiteit, "Magret de Canard" (geroosterde eendenborst) overgoten met een heerlijke saus, met een salade en gekruide gebakken krieltjes. Een flesje Pinot Noir maakt het compleet. De voor hen onbekende eendenborst smaakt heerlijk en ze hebben het prima naar de zin.

Ze krijgen ook alle tijd om rustig van dat heerlijk te genieten. Geen ober die staat te dringen om de tafel af te ruimen. Na een kopje espresso is het na bijna 1,5 uur tijd om naar de drijvende Zeezwaluw terug te gaan.

Vlak na het bovenstaande feestje, komt er een eind aan de relax dagen. Onverwacht is er werk aan de winkel! Tijdens een sombere en regenachtige dag, staan de accu's rond 5 uur aan de lage kant. De motor wordt gestart om een uurtje stroom te draaien. Dit is hoogst ongewoon op de Zeezwaluw maar het is te nat en te laat om de Chinese generator op te graven en aan dek te zetten om nog een paar uur te draaien.

Dan blijkt dat de motor (met open luik) wel erg veel lawaai maakt. Riens denkt dat één van de lagers van de dynamo zijn beste tijd heeft gehad. Gelukkig varen we al 20 jaar de originele Perkins dynamo met ons mee. De vorige eigenaar had de originele dynamo vervangen door een grotere, een 90Amp. En die originele ligt uiteraard ergens ver weg in de buik van de Zeezwaluw. Na een uurtje spullen verplaatsen wordt de dynamo gevonden. Hij ziet er nog goed uit, mooi blauw net als de Perkins.

kunnen zien hoe alles ook nog maar weer zat en/of aangesloten moet worden.

Na een dag, is de oude dynamo eindelijk verwijderd en er is geen twijfel, deze heeft vierkante kogels in een lager. Het inbouwen van de reserve dynamo wordt pas de volgende dag in de ochtend gestart. Een nachtje rust kan geen kwaad.

De volgende dag pakt Riens de koe bij de horens en begint met uitbouwen van de oude dynamo. Een geheel nieuwe klus die ook hij nog nooit bij de hand heeft gehad. Aan de motor werken is niet echt gemakkelijk op de Zeezwaluw omdat hij in de kiel geparkeerd is. Je ligt al knielend bijna op je kop om in de bilge te duiken om te zien hoe alles op de motor bevestigd zit.

Hmmm, toch eerst maar een tekening maken van de aansluitingen om later te

De oude dynamo

Aan het einde van de middag zijn de oude kabels met de nodige "motivatie" conform de tekening aangesloten. Vol verwachting wekt Riens Mr. Perkins tot leven. Starten gaat perfect en de koelwaterpomp wordt aangedreven, maar Helaas doen de meters en het lampje op het instrumenten bord nix en de accu's worden ook niet geladen. Zou de jarenlang meegevaren (nooit gebruikte, maar 36 jaar oude) dynamo niet goed zijn?

De bemanning twijfelt, na zoeken op internet blijkt het wel eens voor te komen dat een dynamo na vele jaren rust gereanimeerd moet worden. Het klinkt niet echt aantrekkelijk dus wordt besloten op de motor en de sleepgenerator bij om stroom te leveren, naar Le Marin varen waar vele watersportwinkels en technici zitten voor raad.

Na een dagje motoren kunnen ze de Zeezwaluw parkeren aan een ankerboei van de marina (de marina zelf was vol). Dit keer is ankeren geen optie omdat ze niet weten hoe lang en/of de oude dynamo gerepareerd kan worden. Na 2 dagen is duidelijk dat reparatie een moeizaam en langdurig proces gaat worden. Er wordt een nieuwe dynamo gekocht bij "[Le Ship](#)" een van de watersport zaken. Ze hebben notabene één op de plank liggen die helemaal op de Perkins maten is afgestemd! Vele euro's lichter maar dolgelukkig met de nieuwe aanwinst, gaan ze terug aanboord.

Bij navraag op het Marina kantoor blijkt, dat na er na de 3 initiële geboekte dagen geen ankerboei meer vrij is. Dat is een strop, want ankeren willen ze niet met de klus die staat te wachten.

De bemanning ontdekt dat bij de werf (Carinage) een nieuw stuk steiger ligt. Er zijn veel lege plekken. Als ze gaan vragen voor een plek, blijkt dat de Zeezwaluw daar terecht kan omdat "ze werk aan de boot hebben". Het is nl geen Marina! 4 dagen na aankomst in Le Marin ligt de Zeezwaluw met de boeg naar de kant veilig afgemeerd. De klus van uit- en de nieuwe dynamo inbouwen kan starten.

*De oude en de nieuwe 90 amp dynamo
gebroederlijk naast elkaar*

Deze keer wordt de stevig verankerde Karbola kachel van de plaats gehaald en de vloerplanken verwijderd voor meer werkruimte. Na 2 dagen klussen is het weer gelukt. De nieuwe dynamo is geplaatst. De motor wordt gestart Maar ook nu nog geen werkende meters of lampje op het controle paneel én de accu's worden ook niet geladen. Dit kan niet waar zijn!! 2 niet werkende nieuwe dynamo's????

Er wordt overleg gepleegd met de officiële dealer van Perkins die op de werf zit wat het eventuele euvel kan zijn. Diverse mogelijkheden passeren de revue, Net als Riens denken ze dat het iets in het elektrisch systeem moet zijn. Maar ja wat en waar ... er lopen zoveel elektrische kabeltjes.

Riens gaat meten aan de kabels die verlegd moesten worden om te kunnen aansluiten. Inderdaad komt daar een slechte kabel tevoorschijn. Om een lang verhaal (Electro shop alleen s'ochtends open en niet op zaterdag) wat in te korten, na vervanging van 2 ook 36+ oude kabels door nieuwe dikkere, is de start perfect. De koelwaterpomp loopt en op het controle paneel geven de meters weer aan wat er geproduceerd wordt. Zelfs het start lampje werkt weer en gaat uit wanneer dat moet. Goddank, dat is gelukt wat is de bemanning blij! Riens is wat gehavend en heeft zere knieën en ellebogen van het in onmogelijke houdingen liggen sleutelen.

Nu eerst welverdiend uitrusten en daarna voorbereiden van het kerstmenu. Ze gaan weer leuke dingen doen en even weer genieten.

